

بسم الله الرحمن الرحيم

چالش آلمان در برابر امریکا ادامه دارد و اما امت ما چه می کند؟!

(ترجمه)

"هایکو ماس" وزیر خارجه آلمان در خلال کنفرانس سالانه که برای رؤسای هیئت‌های دیپلوماتیک آلمان در خارج منعقد می‌شود به تاریخ 27 اگست 2018م گفت: «سیاست تحریم‌های واشنگتن ما را به‌سوی اتخاذ تدابیر اروپائی می‌کشاند؛ چون وضع تحریم‌های نامحدود توسط امریکا علیه روسیه، چین، ترکیه و سایر شرکای تجارتي ما، تأثیر زیادی بر اروپا و آلمان دارد.» وی افزود: «انتخاب ترامپ به‌حیث رئیس‌جمهور در امریکا، برای اروپائیان واضح ساخت که ایشان به اندازه کافی امریکا را نمی‌شناسند.» (منبع: خبرگزاری اسپوتنیک، 27 اگست 2018م)

آلمان در سال‌های اخیر به‌خود جرئت داده و مواضعی مستقل از امریکا، اتخاذ می‌کند و یکی از این موارد، موقف‌اش در مورد تحریم‌های امریکا بر روسیه، چین و ترکیه است؛ این‌ها کشور هائی اند که معاملات تجارتي‌شان بیش‌تر به مصلحت آلمان است و تحریم‌ها علیه‌شان، تهدیدی بر مصالح آلمان به‌شمار می‌آیند. به همین دلیل، در مقابل امریکا موقف گرفته و به اتخاذ تدابیری در حد اروپا فرامی‌خواند و برای قوی‌تر شدن خویش، می‌خواهد مصالح خود را مصالح اروپائی قلمداد کرده و اروپا را در سیاست تجاری و خارجی خود همراه کند؛ چنان‌چه فرانسه و انگلیس چنین کردند.

یکی از مواضع چالش برانگیز آلمان بر امریکا، موضوع اوکراین بود؛ چنان‌چه ایده مسلح کردن اوکراین را که از طرف امریکا در دوره اوباما به‌منظور داخل کردن اروپا در جنگ همراهی روسیه مطرح شده بود، رد کرده و به‌منظور حل مشکل اوکراین به شکل صلح‌آمیز

آن، در کنار فرانسه در سال 2015م توافقنامه "مینسک" را با روسیه به امضاء رساند. و هم‌چنان در بحران مالی سال 2015م یونان، درخواست امریکا مبنی بر تخفیف قیود مالی از آن کشور را رد نموده و آن‌چه را می‌خواست، بر یونان تحمیل نمود.

وقتی ترامپ بر اریکه قدرت تکیه زد، گویا از طرف سیاست‌مداران پیشین امریکا توصیه شده بود که با اروپا و مخصوصاً همراهی آلمان سخت‌گیر باشد. به‌همین خاطر در اجلاس "ناتو" و اجلاس سران گروه 7، جام خشم خویش را بر آلمان ریخت و مورد اخیر در اجلاس ناتو در بروکسل به دو روز 11 و 12 جولای 2018م بود که در آن آلمان را متهم به فرمان‌بری از روسیه نمود. "انگلا میرکل" صدر اعظم آلمان با شدیدترین الفاظ آن را رد نموده گفت: «آلمان سیاست خاص خود را دارد و تصامیم خویش را به‌شکل مستقل اتخاذ می‌کند.» "ماس" وزیر خارجه آلمان در عکس‌العمل، با جسارت تمام گفت: «ما اُسرای روس یا امریکا نیستیم.» (منبع: شبکه بی‌بی‌سی، 12 جون 2018م) آلمان این‌گونه شجاعت سیاسی خود را به‌منظور مواجه شدن با امریکا آغاز نمود.

آلمان جرأت ادامه این گردن‌کشی را به‌خود داده؛ چنان‌چه خبرگزاری "DPA" اظهارات "ماس" وزیر خارجه آلمان را به تاریخ 25 جولای 2018م در مورد روابط کشورش با امریکا نقل کرده است که وی گفت: «پس از گذشت مدت زمان زیادی، حال وقت اعاده ارزش‌های مشترک در ناتو، بازنگری انتقادی آن و حتی بازنگری نفس پیمان، فرارسیده است.» در این رویارویی با امریکا، آلمان خواهان اعاده قاعده‌سازی روابط اروپا با امریکاست؛ چنان‌چه آلمان احساس می‌کند که این شراکت محکوم به فنا بوده و زد و خورد لفظی در بین‌شان سخت شده است. به همین خاطر "ماس" به تاریخ 21 جولای 2018م در مقاله‌ای به روزنامه "هاندلس بلات" آلمانی نوشت: «از سال‌ها به این سو، امریکا و اروپا از همدیگر دور بودند.» وی به "ناپدید شدن مصالح و ارزش‌های مشترک" نیز اشاره نمود.

سال‌هایی که امریکا بر اروپا و مخصوصاً بر آلمان تسلط داشت، به سرعت از بین می‌رود؛ کشمکش‌ها و چالش‌های بین این دو کشور، شدت پیدا کرده است، مصالح و ارزش‌های مشترک در بین‌شان از بین رفته و دو طرف، در تقابل با هم قرار گرفته‌اند. آن‌ها دو قدرت استعماری‌اند و هرکدام برای تحقق مصالح خویش تلاش می‌کنند، توافق‌شان غیرطبیعی بوده و بین استعمارگران، جنگ طبیعی است؛ چنان‌چه در طول تاریخ چنین بوده است؛ توافق بین‌شان موقت بوده و با از بین رفتن منافع، توافق نیز از بین رفته و با از بین رفتن رابطه مصلحت، جنگ بین‌شان شروع می‌شود و دلیل آغاز جنگ‌های بزرگ (جهانی اول و دوم) نیز همین موضوع بود.

اگر نگرانی از نتایج استفاده سلاح هسته‌ای نمی‌بود، خیلی پیش‌تر جنگ جهانی سوم در بین‌شان در می‌گرفت. نظام سرمایه‌داری‌ای که این کشورها پذیرفتند، توان جمع‌آوری‌شان را در زیر بوته واحد نداشته؛ بلکه در این عرصه به شکلی فجیع، شکست خورده است.

نظام سرمایه‌داری که در یک کشور تطبیق می‌شود، همراهی کشور دیگری که عین نظام را تطبیق می‌کند، هیچ‌گونه ارتباط مبدئی نداشته؛ بلکه بسا اوقات دشمن شدید هم‌دیگر‌اند؛ چون اصل در این نظام منفعت است و در آن چیزی که بتواند بشر را وحدت دهد، موجود نبوده و بر عکس، اولاً سبب تفرقه بشر و جدال‌های دایم و جنگ‌های بزرگ بین کسانی که نفس این نظام را تطبیق می‌کنند شده و در ثانی بین ایشان و کسانی که نظام‌های مخالف را تطبیق می‌کنند و در مواردی هم همراهی نظام‌های دیگر علیه

برادران خویش از نظام خویش، هم‌پیمان می‌شوند؛ چنان‌چه در جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد. زمانی که آمریکا و انگلیس دو کشور سرمایه‌داری همراهی اتحاد جماهیر شوروی (کمونیستی) علیه آلمان و ایتالیا، دو کشور سرمایه‌داری پیمان بستند.

به همین دلیل وزیر خارجه آلمان در مقاله‌ای به "اساس گذاری اروپائی قوی و مستقل" اشاره نمود و آن را "هدف اصلی سیاست خارجه آلمان دانست" و گفت: «اروپا اگر خواسته باشد، توافقنامه هسته‌ای را نجات دهد، نیازمند ساخت نظام دفاعی مستقل در برابر آمریکا است.» وی افزود: «فرایند عادی‌سازی روابط همراهی شرق قبل از وصول ترامپ به قدرت، شروع شد.» این بدان معنی است که اروپا در شرق خویش-روسیه، چین، جاپان و سرزمین‌های اسلامی- سیاست مستقلی را تعقیب می‌کند و نمی‌پذیرد که محکوم سیاست همراهی غرب (آمریکا) باشد و به همین دلیل پیش‌نهاد "نظریه قرار دادن تعاون متوازن به‌حیث اساس در روابط جدید با واشنگتن" را مطرح نموده است. یعنی هردو قدرت همسان هم‌دیگر باشند؛ نه این‌که آمریکا بر اروپا تسلط داشته و در سیاست خارجی خویش محکوم آمریکا باشد و نیز با میل و خلاف میل خودش روان بوده و با صلح و جنگ آمریکا در برابر دیگران هماهنگ باشد.

وزیر خارجه آلمان در این مقاله‌اش به مخالفت از استراتژی اروپا، که بر توقع تغییر قدرت در آمریکا صراحت دارد، پرداخت و به این باور است که تغییر اشخاص حاکم در آمریکا، تغییری در سیاست آن کشور وارد نمی‌کند؛ فرق نمی‌کند که مردی مثل اوباما باشد که تظاهر می‌کند در قبال اروپا سیاستی نرم؛ ولی در واقع سخت به پیش گرفته است؛ یا شخصی مثل ترامپ باشد که اسلوبی خشن و سختی را با اروپا در پیش گرفته است. هردوی‌شان سیاست بین‌المللی آمریکا را که پارچه پارچه نمودن اروپا و نگهداشتن‌اش در زیر تسلط آمریکا است، به پیش می‌برند؛ مگر به دو روش متفاوت.

تنش‌ها بین اطراف پیمان ناتو پس از خروج آمریکا از توافقنامه هسته‌ای با ایران، افزایش یافت و اتحادیه اروپا به‌تاریخ 7 اگست 2018م قانون مقابله با تحریم‌های آمریکا را علیه ایران در محدوده اتحادیه اروپا تصویب نمود.

آمریکا مالیات گمرکی بر آلومینیوم و فولاد اروپائی وضع نمود. در مقابل، اروپا نیز بر کالاهای صادراتی آمریکا 25 درصد مالیات گمرکی را وضع نمود. هم‌چنان آمریکا از توافقنامه آب و هوای پاریس که در سال 2015م منعقد شده بود، خارج شد؛ ولی اروپا متمسک به آن باقی ماند. آمریکا اتحادیه اروپا را به خروج از ناتو تهدید کرد و در مقابل اروپا به تأسیس نیروی مستقل از ناتو فراخوانده است؛ چون اکثر کشورهای اروپائی به‌خاطر عدم پرداخت 2 درصد از تولیدات ناخالص خویش به پیمان ناتو درنگ نمودند، آمریکا بر آن‌ها هجوم برده است.

اگرچه تمام موارد فوق به صعود آلمان و تلاش‌های آن کشور بر کسب جایگاه جهانی هشدار می‌دهد؛ مگر به حصول نبرد بین دو قوت استعماری بزرگ، بشارت دارد؛ موضوعی که باید مسلمانان از آن کمال بهره را ببرند و نشود در حالی که برای رهایی از حلقه دام نیروی استعماری می‌کوشند، ندانسته از یک استعمارگر رهایی یافته و در دام استعمار دومی افتند و بسان بند کفش آن گردند و گویا سرنوشت‌شان محکوم به ذلت شده باشند. این از ویژه‌گی‌های ملت‌های منحطی است که از تسلط کشوری بزرگ، خود را رها

می‌کنند تا زیر تسلط کشور بزرگ دیگر در آیند؛ مثل بالکان و راهی برای آزادی، نهضت و چگونگی رهائی از چنگال استعمار برای خویش نیافته و عاجز اند از این که بدام استعمار نیفتند.

صفات فوق از ویژه‌گی‌های امت اصیلی چون امت اسلام نیست؛ امتی که 13 قرن رهبری جهان را به‌عهده داشت و در 6 قرن آن بدون داشتن رقیب، بزرگ‌ترین دولت بود و دلیل این که این امت، امت خیر است، فرزندان آن به دنباله‌روی از دیگران پُشت کرده و برای آزادی، نهضت و سیادت جهان فعالانه تلاش می‌کنند و انقلاب‌ها و خیزش‌ها را به‌راه‌انداخته‌اند. احزاب مبدئی و کوشائی مانند حزب التحریر در بین‌شان ظهور کرده است؛ حزبی که سیاست را به‌خوبی دانسته و در آن نوآوری نموده است؛ مگر نه تنها به عنوان حرفه و شغل محض برای کار در این عرصه، بلکه به‌خاطر اصالت و طبیعت مبدأ اسلام سیاسی و طبیعت کار سیاسی که می‌طلبند تا افکار اسلامی وقایع، مشاکل و قضایا را با احکام اسلامی معالجه کند. تمام داشته‌های این حزب افکار و احکام اسلامی است؛ چون با آن امور مردم رعایت شده، کارهای حکومت‌داری از آن استنباط و مردم با آن رهبری می‌شوند.

این حزب مبدئی سیاسی (حزب التحریر) در تلاش‌های شبانه‌روزی مجدانه و شجاعانه خویش، که به مراتب از تلاش‌ها و شجاعت آلمان بیشتر است، با آگاهی و درایت برای اعاده مجدد بزرگ‌ترین دولتی تلاش می‌کند که جهان را با عدالت و حقانیت، نشر هدایت و خیر و تحقق امنیت و صلح واقعی در بین مردم رهبری کند.

برگرفته از جریده الرایه

نویسنده: اسعد منصور

2 محرم الحرام 1439 ه.ق

12 سپتمبر 2018 م